

Въ горната част на сандъка има поставени нѣколко канала или дупки, които водятъ въ кухината на модела. Ако предметътъ, който ще бжде изливанъ, е малъкъ, тѣзи канали сж само два. Единиятъ служи за наливане на желѣзото, а другиятъ за изтичане на излишека отъ него.

Когато формата е готова, идва лѣяръ съ единъ голѣмъ сждъ съ дръжка, пълень съ разтопено желѣзо, което излива въ нея. Формата трѣбва да се напълни наведнажъ и се оставя да стои, докато желѣзото изстине и се втвърди. Тогава се вдига горната част на сандъка и се изсипва пѣськътъ заедно съ излѣтия въ него предметъ. Съ чукъ, длето и пили се премахватъ разнитѣ грапавини на предмета и се излѣсква съ пѣськъ. Така предметътъ е готовъ.

Направенитѣ отъ пѣськъ форми служатъ само за единъ пжтъ. При всѣко изливане тѣ се развалятъ. Обаче има и твърди, трайни форми, направени отъ желѣзо или медъ. Тѣ се употребяватъ само за особени предмети. Въ тѣхъ желѣзото се охлаждава по-бързо, особено на повърхнината. Това бързо охлаждане предизвиква по-силно втвърдяване на метала.

За по-голѣми предмети приготвятъ форми направо на пода на лѣярницата или пъкъ въ изкопани ями.

За да бждатъ предпазени излѣтитѣ предмети отъ ржда, която ги разяжда, и да иматъ по-хубава вънкашность, покриватъ ги съ боя, лакъ или съ тънъкъ пластъ другъ металъ, като никелъ, цинкъ и пр.

Всички излѣти предмети иматъ тоя недостатъкъ, че сж лесночупливи, понеже желѣзото имъ е крѣхко, и не могатъ да се поправятъ чрезъ коване. Чупливостъта се дължи на по-голѣмото количество вжглеродъ, който това желѣзо съдържа.

